

Lucie Bechynková

OPRAVDOVÉ

ZLOČINY 3

**Do třetice všeho
krvavého!**

nastole

Opravdové zločiny 3

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.knihynastole.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Bechynková

Opravdové zločiny 3 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Chcete, aby příběh této skvělé knihy pokračoval i potom, co ji dočtete? Tak ji pusťte dál do světa! Vše potřebné se dozvíte na www.restorio.cz.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

© Lucie Bechynková, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-7448-105-5

ISBN e-knihy 978-80-7448-112-3 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7448-113-0 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7448-110-9 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

LUCIE BECHYNKOVÁ

Opravdové zločiny 3

Obsah

ÚŽASNÉ DÍTĚ ASHA DEGREE	6
COLLEEN STAN: MUČENÍ V KRABICI	14
JOE MASSINO	22
SHERRI PAPINI	32
ÚNOS FREDDYHO HEINEKENA	38
MORGAN CHAUNTEL NICK	46
ALEX SKEEL A JORDAN WORTH	56
CANDY MONTGOMERY	62
NENAPRAVITELNÝ JAIME OSUNA	70
AGNETHA A GERT	74
PRAVIDLO MIRANDA	82
EMMA WALKER	92
RAILROAD KILLER	102
VÝMĚNA MANŽELEK	108
DÜSSELDORFSKÝ NETVOR	112
HARVEY MURRAY GLATMAN	120
JOHN EDWARD ROBINSON	126
HENRI LANDRU	136
THE WATCHER	148
ŠATY, KTERÉ ZABÍJELY	160
FRANKLIN CASTLE	166
JEMMA MITCHELL	172
CARI FARVER	180
GARY MARK GILMORE	186
SUSAN MONICA	194
THE ROCK	200
VRAŽDA SKAUTEK	210

**ÚŽASNÉ DÍTĚ
ASHA DEGREE**

ASHA JAQUILLA DEGREE SE NARODILA 5. SRPNA 1990 MANŽELŮM HAROLDVI A IQUILLE DEGREEOVÝM. TI DVA SE VZALI NA VALENTÝNA ROKU 1988, TAKŽE JEJICH PŘÍBĚH NEMOHL ZAČÍT ROMANTIČTĚJI. A PRÁVĚ 14. ÚNOR SEHRÁL V JEJICH ŽIVOTĚ DŮLEŽITOU ROLI JEŠTĚ JEDNOU. ALE NEPŘEDBÍHEJME.

V roce 1989 se manželům Degreeovým narodilo první dítě, syn O'Bryant, a hned o rok později dcerka Asha, takže sourozenci mezi sebou měli jen velmi malý věkový rozdíl. Rodina žila ve dvojdomečku na Oakcrest Drive v Severní Karolíně. Rodiče vychovávali děti celkem přísně, rozhodně je nenechali pobíhat s kamarády někde na ulici, naopak děti se téměř nedostaly do kontaktu s cizími lidmi. Setkávaly se v podstatě pouze se členy širší rodiny, s lidmi ve škole, kam děti docházely a kde měly skvělý prospěch, a v kostele, kde rodina trávila poměrně hodně času. Iquilla natolik dbala, aby její děti vyrůstaly bez škodlivého vlivu internetu, že jste u Degreeů

doma nenašli dokonce ani počítač. Jak mnohem později Iquilla prozradila, v médiích člověk neustále slyší špatné zprávy o nebezpečných lidech a pedofilech, a proto se rozhodla chránit své děti všemi možnými způsoby.

Osudná neděle

ASHA BYLA VELMI CTÍŽÁDOSTIVÉ A SOUTĚŽIVÉ DÍTĚ. CHTĚLA BÝT DOBRÁ VE VŠEM, CO DĚLALA, A VĚTŠINOU SE JÍ TO I DAŘILO. BYLA VÝBORNOU ŽÁKYNÍ A VYNIKALA JAKO HVĚZDA BASKETBALOVÉHO TÝMU. AŽ SE PUSTILA DO ČEHOKOLI, BYLA V TOM DOBRÁ, NEBO SE ALESPOŇ HODNĚ SNAŽILA, ABY BYLA CO NEJLEPŠÍ.

Když chodila do čtvrté třídy Základní školy ve Fallstonu, těšili se žáci i učitelé na prodloužený víkend v druhém únorovém týdnu. Školy byly v pátek 11. února 2000 zavřené, ale rodiče Ashy a O'Bryanta přesto museli do práce. Nechtěli ovšem nechávat své ratolesti samotné doma, a tak oba sourozence hlídala teta s babičkou, které bydlely ve stejné ulici nedaleko od nich. V sobotu 12. února hrál basketbalový tým, jehož byla Asha rozehrávačkou, zápas. Ashin tým prohrál a dívka byla z neúspěchu velmi smutná. Byla to první prohra v sezoně a soutěživá Asha ji dokonce oplakala. Přesto však na turnaji setrvala a v dalším zápase fandila svému bratrovi.

Den nato, v neděli 13. února, vyrazili děti s rodiči do kostela a pak se zastavili na návštěvě u sestřenice. Večer už strávili doma a utahaná Asha usnula kolem půl sedmé na gauči u televize a poté se přesunula do postele v dětském pokoji. **Ve stejný moment zrovna v domě a celém okolí vypadla elektřina. Výpadek mohl být způsobený silnou bouří, která v místě řádila, anebo také dopravní nehodou, kdy nějaké auto narazilo do nedalekého sloupu**

elektrického vedení. Každopádně proud se podařilo obnovit až kolem půlnoci.

Když se Harold Degree v noční bouři vrátil z práce, kam musel odpoledne odejít, zkontroloval dům i děti spící ve společném pokoji. Bylo asi půl jedné. Kolem půl třetí, než si šel sám lehnout do postele, zavítal ještě jednou do dětského pokoje. Obě děti, stejně jako prve, tiše spaly ve svých postelích.

Malý O'Bryant si později vzpomněl, že v noci zaslechl nějaké vrzání na straně postele, kde spala jeho sestra, ale předpokládala, že se Asha jen vrtěla ve spánku. Později se ovšem ukázalo, že tomu tak nebylo – v tu chvíli si pravděpodobně malá Asha balila do tašky zásobu svého oblíbeného oblečení a chystala se odejít z domu.

Kam se poděla Asha?

Iquilla vstala před šestou hodinou ranní a těšila se na nadcházející den. Nejen že byl Valentýn, ale měli s manželem oslavit 12. výročí svatby. Byla v povznesené náladě a rozhodla se, že vzbudí děti dříve než obvykle, aby se před odchodem do školy ještě stihly osprchovat. Předchozí noc se totiž kvůli výpadku elektřiny nekoupaly.

KDYŽ IQUILLA VSTOUPILA DO DĚTSKÉHO POKOJE, NAŠLA V POSTELI JEN SYNA. DCERA BYLA PRYČ. MATKU NAPADLO, ŽE DÍVKA ZŘEJMĚ JIŽ VSTALA A BUDE V KUCHYNI NEBO V KOUPELNĚ. PROHLÉDLA VŠECHNA ZÁKOUTÍ V DOMĚ, ALE NIKDE ASHU NENAŠLA.

Dokonce ani v garáži, ani v autě... Harolda napadlo, jestli Asha náhodou nemohla jít k jeho matce, ke své babičce. Ovšem když babičce zavolali, ta popřela, že by vnučka byla u ní na návštěvě. V ten moment nastal zásadní zlom, kdy rodiče začali panikařit. Zavolali policii a Iquilla vyběhla ven, zoufale a bezcílně hledala

dceru po ulicích a volala její jméno. Hlídka dorazila k domu v 6:40 a na pomoc si vzala i policejní psy. Ti ovšem nebyli schopní sledovat Ashinu stopu.

Sousedé Degreeových se toho dne probudili velmi brzy. Rodiče obíhali domy a sháněli se po dívence, lidé se neuvěřitelně semkli a snažili se prohledávat okolí. Každý chtěl nějak přiložit ruku k dílu. Policie zveřejnila výzvu o pátrání po děvčátku s prosbou, aby se přihlásil kdokoliv, kdo by měl nějaké informace. Ozvali se dva řidiči, kteří viděli nad ránem mezi 3:45 a 4:15 kráčet malou holku podél silnice. Tou dobou v místě zuřila bouře. Jeden z řidičů se ji dokonce pokusil oslovit, ale jakmile stáhl okýnko, dívka před ním utekla směrem do lesa. Na sobě měla mít bílé kalhoty a bílé tričko s dlouhým rukávem.

ŘIDIČ JEL DÁL, ALE NEDALO MU TO A PO CHVÍLI SE VRÁTIL ZPĚT VE SNAZE DÍVKU ZNOVU ZAHLÉDNOUT – ZDÁLO SE MU PODIVNÉ, ABY TAKTO MALÉ DÍTĚ BYLO SAMO V NOCI VENKU, NAVÍC V TAKOVÉM POČASÍ, ALE PODRUHÉ UŽ ASHU NEZAHLÉDL.

Co přineslo pátrání

O den později, tedy 15. února, se v otevřené kůlně nedaleko místa, kde byla dívka v noci spatřena, našly nějaké obaly od bonbonů, tužka, fixa a mašlička do vlasů s Mickey Mousem. Asha se tam patrně schovávala před nepřízní počasí. Byla tam také její fotka, kterou si pravděpodobně dívka vzala s sebou na cestu.

POLICIE SE SNAŽILA ZJISTIT, PROČ VŮBEC DÍVKO ODEŠLA Z DOMU. RODIČE I CELÁ ŠIRŠÍ RODINA SE SHODLI NA TOM, ŽE NEMĚLA DŮVOD UTÍKAT Z DOMOVA, ŽE BYLA CELKOVĚ

SPOKOJENÉ DÍTĚ. IQUILLA DOMA DŮKLADNĚ PROHLEDALA JEJÍ VĚCI, ABY ZJISTILA, CO SI DCERA SBALILA S SEBOU, NEŽ V NOCI OPUSTILA DŮM. CHYBĚLO HLAVNĚ JEJÍ OBLÍBENÉ OBLEČENÍ.

Během týdne intenzivního pátrání policisté a dobrovolníci prohledali okolí zhruba pěti kilometrů od domu, kde dívka s rodinou žila. Po celém městě byly vyvěšené letáky a rodina se snažila pomocí médií udržet případ své dcery v povědomí veřejnosti. Detektivové se mezitím zaměřovali na prohledávání opuštěných staveb a kůlen.

Když policie dala dohromady seznam věcí, které si dívka odnesla, bylo jasné, že se na odchod z domova musela připravovat.

CO BYLO ALE DŮVODEM JEJÍHO ODCHODU? PROČ BY DÍVKA, KTERÁ SE VELMI BÁLA BOUŘKY, UTÍKALA Z DOMU ZROVNA BĚHEM NOCI, UPROSTŘED VELKÉHO HROMOBITÍ? OD ČEHO CHTĚLA ASHA UTÉCT? JEJÍ RODINA BYLA PLNĚ FUNKČNÍ, MEZI ČLENY RODINY PANOVALY DOBRÉ VZTAHY, ONA SAMÁ MĚLA VÝBORNÉ ŠKOLNÍ VÝSLEDKY A BYLA NADĚJÍ SVÉHO BASKETBALOVÉHO TÝMU.

Podle statistik byla Asha na útěk opravdu příliš mladá – policie na jedné z tiskových konferencí zveřejnila, že většina dětí, které utečou z domova, je starší 12 let. Policie se tak postupně začala přiklánět k teorii, že Asha možná zkratkovitě „utekla“ z domu, ale měla v plánu se vrátit a cestou ji možná někdo unesl nebo jí nějak ublížil. Možná mířila do nějakého konkrétního cíle a jen tam nedorazila.

Rodiče mezitím navštěvovali všemožné televizní pořady, aby udrželi na veřejnosti povědomí o jejich zmizelé dceři a zvýšili tak šanci na její nalezení. Do své slavné show si je pozvala dokonce i Oprah Winfrey.

Poslední stopa u silnice 18

V roce 2001 během stavebních prací u silnice 18, kde byla malá Asha naposledy spatřena dvěma řidiči, se našla její taška a v ní v plastovém sáčku kniha *McElligot's Pool* Dr. Seusse a tričko s nápisem New Kids On The Block. U věci byl lísteček s Ashiným jménem a telefonním číslem. Policie věci podrobila testům, které ale nepřinesly žádné nové informace. Dokonce se ukázalo, že ani jedna z věcí Ashe nepatřila, a celé to vypadalo jako slepá stopa.

V roce 2004 dostala policie tip od jednoho vězně z tamní okresní věznice, který jim poradil, kde mají kopat. Policie tak dle instrukcí zaměřila ke křižovatce v Lawndale, kde opravdu byly nalezeny kosti, ale jak se později ukázalo, jednalo se o kosti zvířecí.

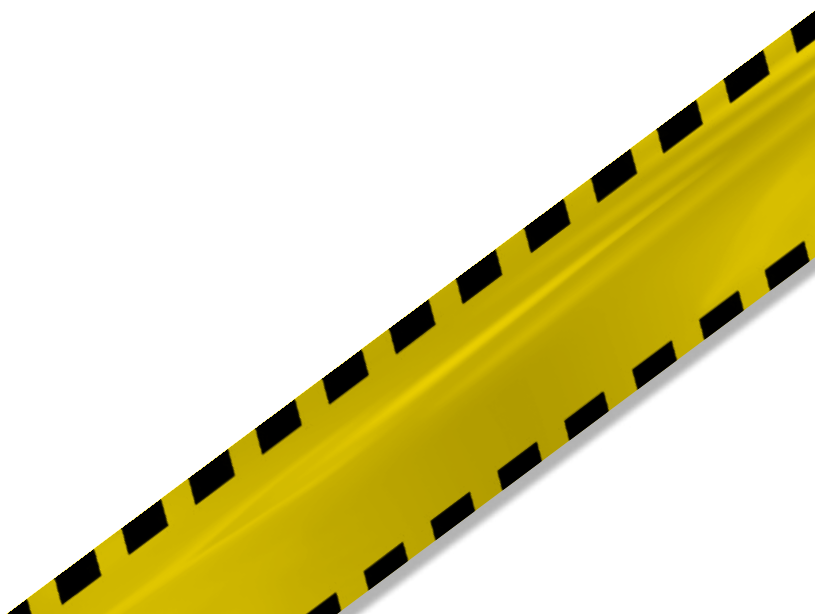
Případ byl velkou záhadou a rodina se kvůli udržení pozornosti a v naději, že se jednou objeví nějaká stopa, rozhodla na dceru každý rok veřejně zavzpomínat. Každoročně tedy vyráží od domu Degreeových pochod k uctění památky Ashy Degree, který končí u billboardu s Ashinou fotkou u silnice 18 v místě, kde byla holčička viděna naposledy. Rodiče se ale shodli na tom, že nechtějí lidem kazit zrovna 14. únor, spojený s láskou a romantikou, takže se vzpomínková akce koná v jiném termínu.

V ROCE 2015 SE POLICIE K PŘÍPADU VEŘEJNĚ VRÁTILA A VYHLÁSILA ODMĚNU 25 TISÍC DOLARŮ ZA INFORMACE VEDOUcí K ASHINU NALEZENÍ. MÍSTNÍ KOMUNITA K ODMĚNĚ PŘIDALA DALŠÍCH 20 TISÍC DOLARŮ.

V ROCE 2016 SE V PŘÍPADU OBJEVILA NOVÁ VODÍTKA. POLICII SE PŘIHLÁSIL SVĚDEK, KTERÝ ÚDAJNĚ ZAHLÉDL ASHU NASTUPOVAT DO TMAVĚ ZELENÉHO LINCOLNU CONTINENTAL MARK IV Z POČÁTKU 70. LET, NEBO MOŽNÁ FORDU THUNDERBIRD, U SILNICE 18, TAM, KDE JI VIDĚLI I POSLEDNÍ SVĚDCI.

Případ je stále živý a policie jednou za čas vyzve případné další svědky, aby se ozvali s novými informacemi. Od zmizení devítileté dívky uplynula spousta let a FBI ve spolupráci s Národním střediskem pro pohřešované a zneužívané děti zveřejnila několik Ashiných fotografií, které byly upraveny tak, aby co nejlépe odpovídaly podobě, jakou by Asha měla s přibývajícím věkem.

V ROCE 2020 NAPSAL MARCUS MELLON, VĚZEŇ ODSOUZENÝ ZA SEXUÁLNÍ ZLOČINY PÁCHANÉ NA DĚTECH, NOVINÁM *THE SHELBY STAR* DOPIS, KDE PÍŠE, ŽE VÍ, JAK BYLA ASHA ZAVRAŽDĚNA A KDE SE UKRÝVÁ JEJÍ TĚLO. VYŠETŘOVÁNÍ ALE PROKÁZALO, ŽE MUŽ LHAL A JEHO TVRZENÍ VE SKUTEČNOSTI NEVEDLA K OBJASNĚNÍ PŘÍPADU, KTERÝ TEDY ZŮSTÁVÁ NADÁLE NEVYŘEŠENÝ.

**COLLEEN STAN:
MUČENÍ
V KRABICI**

COLLEEN SE NARODILA 31. PROSINCE 1956 V EUGENE V OREGONU A STALA SE SLAVNOU PO CELÉM SVĚTĚ. BOHUŽEL NE ZPŮSOBEM, JAKÝ BY SI KDOKOLIV Z NÁS PŘÁL. O COLLEEN BYLY NATOČENY SERIÁLY A NAPSÁNY KNIHY, ZNÁMÁ JE JAKO „GIRL IN THE BOX“.

Její život se zásadně změnil 19. května 1977. Tenkrát Colleen vyrazila z Eugene stopem za svým přítelem, který pořádal narozeninovou oslavu. Namířeno měla do severní Kalifornie. Když jí u krajnice zastavilo osudné auto, myslela si, že má štěstí... Konečně ji někdo sveze... Kdyby tak tušila, co ji čeká, do auta Camerona Hookera by nikdy nenastoupila.

Colleen stopovala poměrně často. I když se v té době ještě tolik nemluvalo o tom, jak nebezpečné to je, snažila se být opatrná, a tak nechala projet dvě auta, která se jí zdála podezřelá. A pak jí zastavil se svojí modrou dodávkou Cameron. Když jí nabídl svezení, necítla žádné nebezpečí nebo ohrožení a v klidu k němu nastoupila.

V AUTĚ TOTIŽ KROMĚ HOOKERA, KTERÉMU BYLO 23 LET, SEDĚLA I JEHO DEVATENÁCTILETÁ MANŽELKA JANICE A JEJICH DÍTĚ. NEBYLO SE TEDY ČEHO BÁT. NEBO SNAD ANO?

Po cestě Hooker zastavil na benzince, kde si Colleen odskočila. Měla údajně zvláštní pocit, že by se možná neměla vracet do auta a místo toho raději zmizet. Neposlechla ho.

Vrátila se tedy k rodince do auta a pokračovali dál. Jenže po nějaké době sjel Hooker z hlavní silnice na opuštěné místo, zastavil a během chvíle měla Colleen na krku nůž. Všemuh přihlížela i Hookerova manželka Janice. Hooker donutil Colleen vlézt do dřevěné bedny, která vypadala jako přepravka na prevoz zvířat, neměla ale žádné otvory a byla odhlučňená. Do ní Colleen zamkl.

V mnoha případech násilných přepadení nebo týrání žen cizími muži si klademe otázku, jestli o počínání svých manželů ženy věděly... Nebo neměly o ničem ani tušení? V tomto případě byla rodinná sounáležitost posunuta na úplně novou úroveň.

JANICE ÚNOS CIZÍ DÍVKY CHTĚLA. DO TÉ DOBY TOTIŽ CAMERON TÝRAL JI. BYLO NAČASE NAJÍT MU JINOU OBĚŤ A TÍM VLASTNÍ UTRPENÍ UKONČIT. CAMERON POTŘEBOVAL SEXUÁLNÍ OTROKYNI A JEHO ŽENA MĚLA UŽ TÉTO ROLE PLNÉ ZUBY.

Manželé spolu ale uzavřeli dohodu, že Cameron novou otrokyni nebude znásilňovat tak, aby došlo k pohlavnímu styku přímo. Povolný byl orální sex.

23 hodin hrůzy

Hned první noc po únosu pár zavěsil Colleen za ruce ke stropu, zavázali jí oči a měli pod ní sex. Dívka zažívala utrpení od první minuty, co byla nucena vlézt do krabice. Zavřená potmě v bedně byla 23 hodin denně. Je mimo představivost, co nebohé děvče muselo prožívat. Když byla venku z bedny, dostala jen trochu jídla, ale jinak ji manželé bili nebo pálili elektrickým proudem.

V LEDNU 1978 JI CAMERON DONUTIL PODEPSAT SMLOUVU, V NÍŽ SE MU PŘISLÍBILA JAKO SEXUÁLNÍ OTROKYNĚ PO ZBYTEK ŽIVOTA. NOVĚ MU SELA PŘIJMOUT JMÉNO „KAY“. VYPRÁVĚL JÍ O TOM, ŽE KDYŽ NEBUDE POSLUŠNÁ, DOZVÍ SE TO „SPOLEČNOST“, KE KTERÉ ON SE SVOJÍ ŽENOU PATŘÍ. JEJÍ ČLENOVÉ ZABIJÍ COLLEEN I JEJÍ RODINU, PROTOŽE O NICH VĚDÍ VŠECHNO.

Dívka se snažila poslouchat na slovo a neodmlouvat. Cameronovi musela říkat „pane“ a jeho ženě Janice „madam“, snášela obrovské utrpení. Její věznitel se totiž snažil dodržet dohodu, kterou měl se svojí manželkou, a tak když Colleen nemohl znásilňovat běžným způsobem, používal k tomu všemožné předměty. Dívka tak byla pravidelně znásilňována vaginálně i análně.

Když chtěla Colleen něco říct, musela požádat o svolení, jinak byla zticha. Ze svojí dřevěné bedny přitom viděla na manželskou postel, pod níž byla opřena fotografie jiné ženy. Jak se později ukázalo, byla to pohřešovaná Marie Elizabeth Spannhake, její předchůdkyně.

Živoření v dřevěné bedně

Povedená rodinka se později přestěhovala do mobilního domu a svoji otrokyni vzala s sebou. V novém domově byla dřevěná bedna schovaná pod vodní postelí manželského páru, takže Colleen musela poslouchat vše, co se nad ní dělo, včetně porodu druhého dítěte, který se Janice rozhodla v roce 1978 absolvovat doma. „Výhodou“ pro Colleen bylo, že bedna byla o kousek delší, a mohla tak alespoň spát vleže. Jinak se ale nezměnilo nic.

V JEJÍM UTRPENÍ JÍ POMÁHALA VÍRA V BOHA, JEN DÍKY NÍ DLE SVÝCH SLOV COLLEEN PŘEŽÍVALA DEN ZA DNEM. ABY NEBYLA TRESTÁNA, SNAŽILA SE PLNIT VŠECHNY PŘÍKAZY A POŽADAVKY. ZA DOBRÉ CHOVÁNÍ PAK MOHLA ALESPŮŇ VEN NA DVŮR NEBO SE STARAT O DĚTI A POMÁHAT S DOMÁCNOSTÍ. COKOLIV BYLO LEPŠÍ NEŽ BÝT ZAVŘENÁ V BEDNĚ. PŘESTOŽE SE POSTUPNĚ DOSTÁVALA VÍC A VÍC VEN A MĚLA K DISPOZICI I TELEFON, COLLEEN SE NIKDY NEPOKUSILA O ÚTĚK. ÚDAJNĚ SE TAK BÁLA „SPOLEČNOSTI“ A JEJÍHO TRESTU, ŽE TO NEZKUSILA.

Aby zvrhlosti nebylo málo, donutil Cameron Colleen, aby mu pomáhala budovat speciální kobku, kde chtěl ukrývat více sexuálních otrokyň.

Čím větší věrnost svým věznitelům projevovala, tím větší volnost jí byla dopřána. V roce 1981 mohla dokonce navštívit svoji rodinu, jen nesměla prozradit, co se jí děje, jinak jí hrozily následky. Druhý den dokonce na návštěvu přišla znovu s tím, že Cameron se představil jako její partner, a rodiče si je spolu i vyfotili. Na fotce se oba usmívají jako dokonalý pár.

Po návštěvě u Colleeniných rodičů ale Cameron Hooker dostal strach, že to s tou volností pro svoji otrokyni přehání, a dívka tak zase skončila v bedně pod postelí na 23 hodin denně. Tak strávila další tři roky. Nabízí se samozřejmě otázka, jak zvládal Hooker skrývat dívku v domě, když měl dvě děti. Děti jsou ze své podstaty zvědavé, všude běhají a vše zkoumají. Po celý den tedy musela být dívka potichu v krabici a nevydat ani hlásku. Moc místa pro pohyb neměla, potřebu musela vykonávat do mísy, kterou si pod sebe položila. Jídlo pak dostávala po setmění.

Jenže peklo neskončilo ani v noci. Když děti usnuly, pustil ji Hooker z krabice a mučil ji. V krabici bylo navíc minimum kyslíku, a když bylo léto, teplota uvnitř vystoupala ke 40 stupňům.

Ven z krabice?

Když si Hooker řekl, že už je situace zase zklidněná, rozhodl se Colleen dát více prostoru. Dokonce ji opět ukázal dětem, kterým namluvil, že předtím někam odjela.

Dívka se dokonce seznámila se sousedy a bylo jí povoleno najít si práci jako pokojská v motelu. Ledy se začínaly pomyslně lámat. Najednou jako by se Hooker snažil pobyt Colleen v jeho domě co nejvíc zlegalizovat. A vrcholem měla být nabídka, aby se Colleen stala jeho manželkou. Jenže Hooker už jednu manželku měl a ta se rozhodla, že už stačilo. Hlavně si uvědomovala, že jestli jí její

manžel opustí pro Colleen, mohla by dopadnout mnohem hůře než jejich sexuální otrokyně.

Jak sama prozradila, její manžel ji mučil a bil celá léta, od prvního rande. Proto se nakonec rozhodla, že ho opustí. Ovšem než tak v roce 1984 učinila, promluvila si s Colleen. Prozradila jí, že nic jako „Společnost“ neexistuje, že si její manžel všechno vymyslel, a tím pádem může klidně utéct.

Janice pak manželovi zavolala, sdělila mu, že ho opouští a stěhuje se. Spolu s ní z domu odešla i Colleen, kterou Janice odvedla na nádraží. Colleen zavolala otci o peníze na letenku a vrátila se domů k rodičům do Oregonu. Musela ale Janice slíbit, že Hookera neudá na policii a občas mu zavolá. Asi aby mu nebylo smutno.

A světe, div se, to se opravdu dělo! Colleen na policii opravdu nešla, jen občas Hookerovi zavolala, aby zjistila, jak se mu daří.

MUČITEL ALE PŘECE JEN UDÁN BYL, A TO SVOU PRÁVOPLATNOU MANŽELKOU. ASI ČTVRT ROKU PO TOM, CO SE ROZHODLA HO OPUSTIT, ŠLA NA POLICEJNÍ STANICI. SE VŠÍM SE TOTIŽ SVĚŘILA PASTOROVÍ V KOSTELE A TEN JI PŘESVĚDČIL, ŽE MUSÍ CELOU VĚC DOZNAT NA POLICII. A TAK JANICE VYPOVĚĎĚLA VŠECHNO. A NEJEN O COLLEEN. PODLE JEJÍHO SVĚDECTVÍ CAMERON TAKÉ UNESL MARIÍ ELIZABETH SPANNHAKE, POHŘEŠOVANOU OD 31. LEDNA 1976. TVRDILA, ŽE JEJÍ MANŽEL TUTO DÍVKU POSLÉZE ZABIL A POHŘBIL POBLÍŽ LASSEN VOLCANIC NATIONAL PARK. PROTOŽE ALE POLICIE NIKDY NENAŠLA TĚLO ZMIZELÉ ANI ŽÁDNÉ DALŠÍ STOPY, BYL PŘÍPAD NEŘEŠITELNÝ.

18. listopadu 1984, po sedmi letech Colleenina týrání, byl Cameron zatčen.

U soudu proti Cameronovi svědčila Janice a také forenzní psycholog. Janice svědčila výměnou za plnou imunitu. Přece jen věděla o všem, co se v domě dělo, a byla toho součástí. Bez jejího svědectví by policie byla bez důkazů...

105 let za mřížemi

NAKONEC BYL CAMERON SHLEDÁN VINNÝM A ODSOUZEN K NĚKOLIKA PO SOBĚ JDOUCÍM TRESTŮM.

Celkově po sečtení měl strávit 105 let za mřížemi, s možností podmíněčného propuštění nejdříve v roce 2030, kdy mu bude 76 let. V roce 2015 se pokoušel žádat o podmíněčné propuštění, to mu ale bylo zamítnuto. Znovu žádal v roce 2021, ale ani to nebylo vyslyšeno. Soud jako důvod uváděl, že se stále jedná o nebezpečného sexuálního predátora.

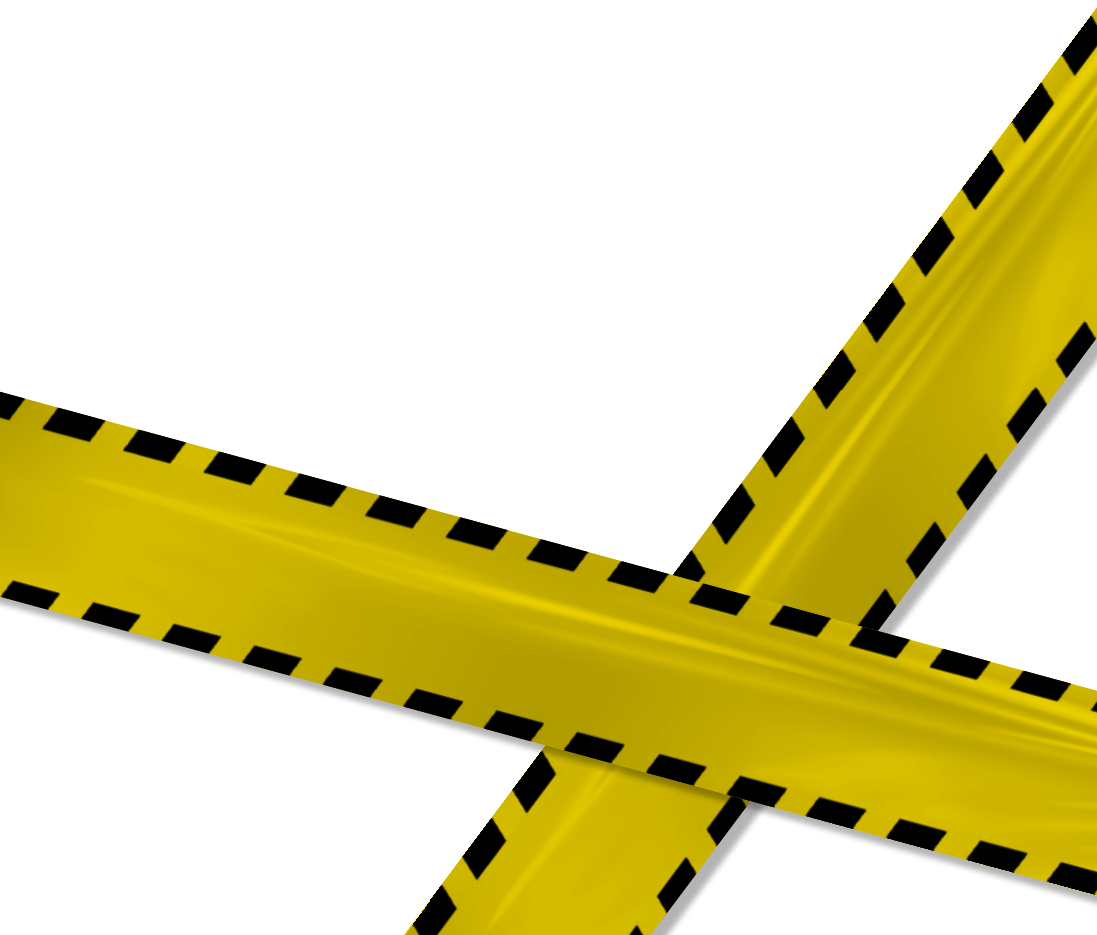
Marie Elizabeth Spannhake oficiálně zůstala pohřešovanou osobou, nikoli obětí vraždy. Navzdory svědectvím Colleen Stan i Janice Hooker je její osud neznámý.

Colleen si samozřejmě po celý svůj život nese trauma. Má za sebou neúspěšné manželství, změnila si příjmení... Pracuje jako dobrovolnice v centru pro ženy.

Janice se vrátila ke svému dívčímu příjmení a pracuje jako sociální pracovnice.

Ženy spolu nejsou v kontaktu.

NEJEN ODBORNÍKŮM BYLO JASNÉ, ŽE COLLEEN VYKAZOVALA JASNÉ PŘÍZNAKY STOCKHOLMSKÉHO SYNDROMU. JEJÍ PŘÍBĚH ZAUJAL I FILMAŘE, BYL ZPRACOVÁN V POŘADECH *THE POUGHKEEPSIE TAPES* A TAKÉ V NĚKOLIKA EPIZODÁCH ZÁKONA A POŘÁDKU A MYŠLENEK ZLOČINCE.

JOE MASSINO

JOSEPH CHARLES MASSINO SE NARODIL V MASPETHU V QUEENSU 10. LEDNA 1943. BYL JEDNÍM ZE TŘÍ SYNŮ NEAPOLSKÉHO AMERIČANA ANTHONYHO MASSINA A JEHO ŽENY ADELINE.

ŠKOLNÍMU VZDĚLÁNÍ MASSINO PŘÍLIŠ ČASU NEVĚNOVAL. DO ŠKOLY PŘESTAL CHODIT NA KONCI DRUHÉHO ROČNÍKU, TŘETÍ UŽ ANI NEZAČAL. ROZHODL SE JÍT SVOU VLASTNÍ CESTOU, NE ÚPLNĚ LEGÁLNÍ.

V mládí Joseph rád sportoval, během dospělosti se mezi jeho velké koníčky přidalo vaření. Tím, že rád jedl, tloustl. Kvůli své nadváze si tak vysloužil přezdívku „Big Joey“.

Zlomovým pro něj byl rok 1956. Tehdy poznal svoji nastávající ženu Josephine Vitale, s níž se v roce 1960 oženil, a páru se později narodily tři dcery. Spřátelil se se svým švagrem, bratrem své manželky Salvatorem Vitalem, který se pak v průběhu let stal Massinovou pravou rukou.

Spolupráce s mafii

V roce 1973 se dostal do hledáčku úřadujícího šéfa klanu Bonanno, Philipa „Rustyho“ Rastelliho a stal se jeho společníkem. Dalo by se říci, že Rastellini se stal jeho patronem a zasvětil ho do mafiánského života. Joseph dokonce Rastelliho nazýval familiárně „Unc“, strýček. Jejich vztah v průběhu dalších let navždy změnil celý klan Bonanno.

MASSINO MĚL BRZY POD PALCEM SPECIALIZOVANOU SKUPINU ÚNOSCŮ KAMIONŮ PŘEVÁŽEJÍCÍCH CENNÝ NÁKLAD. KAMIONU SE ZMĚNILY REGISTRAČNÍ ZNAČKY, PŘIČEMŽ DALŠÍ AUTO, KTERÉ SE NAVENEK „TVÁŘILO“ JAKO CATERINGOVÁ FIRMA, BĚHEM AKCE DĚLALO „CLONU“.

BĚHEM TOHOTO „PODNIKÁNÍ“ SE MASSINO TAKÉ SEZNÁMIL S DALŠÍM MAFIÁNEM, ČLEMEM RODINY GAMBINO, JOHNEM GOTTIM.

Protože se Massinovi dařilo, rozhodl se vybudovat si svůj vlastní podnik, kde bude jen on svým pánem. Založil tedy společnost J&J Catering, která se tak mohla stát dalším krytím pro jeho „neoficiální“ aktivity.

V roce 1974, 23. února, umírá současná hlava klanu Bonanno, Natale Evola a novým šéfem je jmenován Massinův mentor, Rastellini. Ten bohužel klanu nevydrží vládnout moc dlouho; o dva roky později, v roce 1976, je totiž odsouzen za obchodování s drogami a vydírání k desetiletému pobytu za mřížemi. Aniž by se někoho ptal, vlády se ujal Carmine Galante, který měl obchod s drogami ve svém trestním rejstříku také.

Vraždy na objednávku

V roce 1975 se Massino zapojil do přípravy první vraždy. Obětí se stal Vito Borelli, spolupachatelem měl být jeho švagr a kumpán Vitale. Massino se ale veřejně nechtěl k vraždě přihlásit, proto záměrně roznesl mezi lidmi obvinění, že vraždu si objednal Gotti z mafiánského klanu Gambino. Tento čin měl být jakousi zkouškou či ověřením, že je Massino loajální ke svému klanu Bonanno.

V březnu 1975 byl Massino zatčen společně s jedním ze svých „zaměstnanců – únosců“, Raymondem Weanem, za spiknutí za účelem získání kradeného zboží. V roce 1977 měl být souzen, ale jeho právníci ho zprostili obžaloby na základě tzv. pravidla Miranda (Miranda warning), viz kapitolu Pravidlo Miranda (pravidlo tvrdí, že každý zatýkaný musí být seznámen se svými právy, což se v případě Massina nestalo, a policie tak nemohla použít jeho výpověď u soudu a neměla se o co opřít).

V roce 1976 vydal Massino rozkaz k další vraždě, tentokrát Josepha Pastora, od kterého si Vitale předtím půjčil 9 000 dolarů. Později se Massino pod tíhou důkazů k této vraždě přiznal.

14. ČERVNA 1977 SE STAL MASSINO PLNOHODNOTNÝM ČLEMEM KLANU PŘI SPECIÁLNÍM OBŘADU V JEDNOM Z BARŮ V QUEENSU. MASSINO TO UMĚL S ČÍSLY, BYL INTELIGENTNÍ A NEBÁL SE POUŽÍT NÁSILÍ – MĚL PROSTĚ VŠECHNY IDEÁLNÍ VLASTNOSTI ČLENA MAFIE. OBŘAD TEHDY VEDL CARMINE GALANTE, MUŽ, KTERÝ V BUDOUCNOSTI KLANU SEHRAJE JEŠTĚ VELKOU ROLI.

Přestože Massino pracoval v té době pro Jamese Galanteho a později pro Philipa Giacconeho (jinak také známého jako Phil Lucky), byl stále oddaným kumpánem Rastelliho a stal se jeho pravou rukou pro vykonávání úkolů z vězeňské cely. Dokonce jeho

jménem předstoupil před Komisi, což byla malá skupinka lidí mafie složená ze zástupců pěti nevlivnějších rodin té doby, která rozhodovala o spoustě důležitých věcí a událostí. Požádal ji o okamžité odstranění Galanteho, jenž se pokoušel ovládnout za Rastelliho zády trh s heroinem. Tento vražedný útok mu byl komisí schválen, takže Massino neotálel. Akce úspěšně proběhla 12. července 1979, Galante byl zabit v zadní části restaurace Bushwick v Brooklynu. Rastelli se tak mohl zpoza mříží vrátit opět ke kormidlu celého klanu. Cítil se Massinovi zavázán, proto ho brzy poté povýšil na „El Capa“.

Po čase se ukázalo, že ani vražda Carmina Galanteho nestačila na sjednocení klanu pod vedením Rastelliho, byť to bylo původně v plánu. Galante měl přece jen značný počet příznivců a tito lidé mu zůstávali věrní i po jeho smrti. Klan Bonannových se tak rozdělil na dvě větve. Na jedné straně to byli zastánci Galanteho vlády, mezi něž patřili Al „Sonny Red“ Indelicato, Dominick „Big Trin“ Trinchera a Philip „Phily Lucky“ Giaccone, na straně druhé příznivci Rastelliho, k té patřil i Joe Massino.

Likvidace tří kapitánů

Když se podsvětím začaly šířit zvěsti o tom, že zástupci Galanteho, takzvaní „tři kapitáni“ Indelicato, Trinchera a Giaccone, jsou po zuby ozbrojeni a že jejich zásoby zbraní rostou, dostal Massino oprávněně strach a rozhodl se jednat. Opět předstoupil před Komisí, tentokrát s prosbou, zda může zakročít proti případné vzpouře, aby nepřítelům nebylo dopřáno příliš prostoru. Komise souhlasila, ve způsobu provedení Massinovi nechala volné ruce.

MASSINO TEDY PŘIPRAVIL PODLÝ, ZÁKEŘNÝ PLÁN. V JEDNOM Z VYHLÁŠENÝCH KLUBŮ SI SJEDNAL SCHŮZKU SE VŠEMI TŘEMI KAPITÁNY. PODLE KODEXU MAFIE SE NA MÍROVÉ SCHŮZKY NESMĚLY NOSIT ZBRANĚ, NA COŽ